

HOMILIJA RIJEČKO-SENJSKOG NADBISKUPA

MSGR. JOSIPA PAVLIŠIĆA

OCE NADBISKUPE, BISKUPI, SVEĆENICI, REDOVNICI I REDOVNICE, SVI PRISUTNI
POZDRAVLJAM VAS: HVALJEN ISUS I MARIJA

Danas spominjemo mjesec dana nakon Isusova rođenja u Betlehemu, zaključak molitvenog tjedna za jedinstvo kršćana i obraćenje sv. Pavla. Božić nam predočuje dolazak na svijet, utjelovljenje Božje Riječi. Ta ista Riječ odlučnim zahvatom obratila je progonitelja kršćana Savla u promicatelja Božjega kraljevstva Pavla. Ljudska slabost i nestalnost kroz vjekove razdire satkanu Kristovu haljinu — Crkvu zabludama, zavistima, nepovjerenjima jednih prema drugima, pružajući tužnu i nečasnu sablazan.

Riječ tijelom postade radi nas ljudi i radi našega spasenja. Ona se još jednom utjelovljuje pred našim očima pod prilikama kruha i vina, kao hrana vjerujućima za izgradnju jedinstva u vjeri i ljubavi. »Uistinu je živa i djelotvorna Riječ Božja. Ona je oštija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca. I nema stvorenja sakrivena pred njim. Naprotiv, sve je golo i otkriveno očima onoga komu moramo dati račun.« (Hebr. 4, 12—13) »Sve je po njoj postalo i ništa, što postoji, nije bez nje postalo«. (Iv, 1, 3 U Knjizi Postanka čitamo: »Bog reče i bi tako«.

Riječ Božja ukori Savla: Zašto me progoniš? Savao se trgao i spremno se odazvao svojim: *adsum!* »Što mi je činiti Gospodine?« Volio je djelovanje! »Ustani, pođi u Damask, i ondje će ti se reći što ti je određeno učiniti.« Jednaku spremnost očekuje Bog od svakoga od nas. Nalazimo se u neuporedivo povoljnijim prilikama od Savla. On je odmah pokorno poslušao. Već je Ivan XXIII, vrhovni svećenik katoličke Crkve, odabrao sebi za lozinku: »*Opus oboedientiae pax*«. Poslušnost gradi mir. Ivan Pavao I, na početku svoje kratke službe, naglasio je potrebu strogog obdržavanja vjekovima prokušanje crkvene discipline. Ivan Pavao II, preuzimanjem imena svojih neposrednih pređasnika, htjede naglasiti slijed otvorenih programa. On zdušno nastavlja službu sličnu onoj koju je Ananija promijenio na neočekivanoga i sumnjivoga učenika Savla. Savao se iz poslušnosti posve predao u ruke Ananiji. Drama se tamo razvijala strelovitom brzinom. Gospodin kida prepreke: »Idi — zapovijedi Ananiji — jer je taj čovjek moje izabrano sredstvo da donese moje ime pred pogane, i kraljeve, i sinove Izraelove. Pokazat ću mu koliko mu treba

pretrpjeti za moje ime.« (DA, 9, 15). Nama je suvišno govoriti o Pavlovu apostolatu koji nam je poznat. Postio je, molio, učio, krstio se i prešao u akciju koja će stati tek na Via Ostiense kad mu krvnik bude odrubio rusu glavu, a mi smo kao kršćani plod Pavlove vjere, poslušnosti, discipline, molitve i mučeništva.

Nakon Isusova uzašašća apostoli su s Bogorodicom obavili znamenite duhove vježbe, očekujući Kristova Duha. Duha istine i utjehe. Duha mira i jedinstva. Neka zagovor Bogorodice, zaštita i žar Pavlov zapale ognjem ljubavi ovaj skup crkvenih predvodnika. U Godini djeteta neka ima prednost žar i revnost za najmlađe, među njima pak za one koje Krist sigurno zove u svoju službu kao redovnike i svećenike. Naša je neotuđiva zadaća da ih otkrijemo, prihvatimo, gajimo zasijane klice zvanja do punog sazrijevanja. Amen!